

Matthias Claudius,
Vespera kanto*tradukita de Guido Holz*

1. La luno nun ekhelas,
 Steletoj oraj belas
 En la ĉiela klar’;
 L’arbaro nigra revas,
 Kaj el herbejo levas
 Mirige sin nebula mar’.

2. Silenta estas mondo
 Kaj en krepuska mondo
 Hejmecas kun favor’!
 Similas kalman ĉelon,
 En kiu vi kverelon
 De l’tago dorme pelu for.

3. Ĉu vi la lunon konas?
 Aspekto nur duonas,
 Sed rondas ĝi en bel’.
 Do ankaŭ estas multo,
 Loganta al insulto,
 Okulojn ĝenas la malhel’.

...

Matthias Claudius,
Vespera kanto*tradukita de Manfred Retzlaff*

1. La luno nun leviĝis,
 La steloj eklumiĝis,
 Subiĝis jam la sun’.
 Silentas la arbaro
 Kaj super la kamparo
 Nebulo blanka kuŝas nun.

2. La mondo ŝajnas kiel
 Hejmeca ĉambro, tiel
 Trankvila estas ĝi.
 Dormante ĉiun pe-
 non,
 Aflikton kaj ĉagrenon
 Dum nokta hor’ forgesu vi.³

3.) Jen staras ĉe l’
 ĉielo
 Tre eta fora stelo,
 Sed tamen egas ĝi!
 Ja estas ofte aĵo
 Por ni nur ridindaĵo;
 Ĉar ne videblas ĝi al ni.

...

Matthias Claudius,
Vespera kanto*tradukita de Adolf Burkhardt*

1. Leviĝas luno; hele
 orpompas surĉiele
 la steloj al l’okul’.
 Arbaro mute revas;
 el la herbej’ sin levas
 mirinde blanka la nebul’

2. Ripozas mont’ kaj valo
 sub la krepusk-vualo
 trankvile kvazaŭ lag’.
 Por vi jen la permeso
 fordormi en forgeso
 la malbonaĵojn de la tag’.

3. La luno nur duone
 Prezentas sin impone;
 ĝi tamen estas sfer’:
 Facile ni priridas
 aferon, se ni vidas
 nur parton de la plena ver’.

...

Matthias Claudius,
Vespera kanto*tradukita de Joachim Gießner*

1. La luno jam leviĝis,
 steletoj ekheliĝis,
 ravante homojn nin.
 Silentas la arbaro
 kaj super la kamparo
 nebulo pala levas sin.

2. Neniu vento blovas,
 la mond’ ne plu sin movas
 sub paca, klara lun’.
 Nun petu noktan benon,
 de l’tago la ĉagrenon
 dormantaj vi forgesu nun.

3. Jen luno sur ĉielo
 en brila ronda belo
 duon-videbla nur.⁴
 Ĉar multon ni ne vidas,
 ni ofte ĝin priridas,
 malsaĝe juĝas kun plezur’.

...

³alia versio:

2.) Aĥ, kiel trankvileca
 La mondo kaj hejmeca
 Vespere estas ĝi!
 En tiu kalma paco
 Ekdormu vi pro laco,
 Forgesu la aflikton vi!

⁴S-ro Gießner unue tajpis:
 duona tamen nur.

4. Ni homoj tiel vanta- taj Ja estas nur pekantaj, Malvasta nia sci'; Ĥimerojn ni eltrikas, Ni multe artifikas Kaj perdas celon pli kaj pli.	4.) Ni homaj fieruloj, Mizeraĵoj ni pekuloj, Malmulton scias ni! Ni faras multajn aĵojn Kaj artajn elpen- saĵojn, Sed vana estas tio ĉi.	4. Homidoj ni fieraj pekuloj nur, mizeraĵoj; ne multon scias ni. Ni teksas iluziojn kaj serĉas multajn sciojn kaj devoĵiĝas pli kaj pli.	4. ....
5. Vidigu, Dio, savon, Pasem' ne veku ravenon, Ne ĝoju ni pro glor'! Fariĝu malafektaj Ni kaj al vi respektaj, Infane gaju nia kor'!	5.) La Dian savon vi- du Ni nur kaj ni ne fidu je vanta iluzi'! Ni malfieraj iĝu, Ni ĝoju kaj piĝu, Infan-egalaj estu ni!	5. Ho Di', nin lasu vidi la Savon, ne plu fidi vantaĵojn de l' pasem'! Nin faru simpl-animaj, infane Dio-timaj en ĝoj', jam nun sen zor- ga trem'!	5. ....
6. Vi gracu, sen ĉagreni El mondo nin forpreni Al fin' per milda mort'! Kaj post forpren' fide- le Hejmigu nin ĉiele, Sinjoro, Dio, nia fort'!	6.) Finfine vi nin pre- nu El tiu mond', ĉagrenu Ni ne pro tio ĉi! Kaj kiam vi nin pre- nos, Ho faru, ke ni venos En vian regnon, kara Di'!	6. Vi fine, sen ĉagreni, el mond' nin volu preni per milda morto for. Nin tiam al ĉielo venigu, al la celo: Vi, nia Dio kaj Sinjor'!	6. ....
7. Kuŝiĝu do kun pio Vi en la nom' de Dio, Jam fridas nokta vent'. Per punoj, Di', ne ĝenu, Per dolĉa dorm' nin benu, Najbaron ankaŭ en turment'.	7.) Gefratoj, enlitiĝu, Trankvile endor- miĝu! Noktiĝas ĉie ĉi; Vin gardos nia Dio. Li regas super ĉio. Ĝis morgaŭ nun ripo- zu vi!	7. Gefratoj, nun ekkuŝu! Vin nokta vent' ne tuŝu, dum ŝirmas anĝelar'. Indulgu, Di', nin grace, por ke nun dormu pace ni kaj malsana la najbar'.	7. Ĉe l'fino de la tago kuŝigu vin sen plago, silentas la anim'. Ne punu nian faron, sed nin kaj la najba- ron dormigu, Dio, nun sem tim'.
...	...	...	...

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de GUIDO HOLZ (*1920 – †1989).

Arg-394-778 (2007-03-26 12:53:22)

Tiu ĉi traduko estas publikigita en 1984 en “Esperanto aktuell”, la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj “Flavaj paĝoj”, sur paĝo 14 de la numero 6/1984. Mi, Manfred Retzlaff, detajpis la tradukon el tiu, en 2007-03-26. Enigis la tradukon de Guido Holz la tiama redaktisto d-ro Dirk Willkommen.

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04) en 1989-09-10.

MR-013-2 / Arg-394-777 (2007-03-26 13:19:45)

Tiu ĉi traduko estas unue publikigita en 1984 en “Esperanto aktuell”, numero 6/1984, la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj “Flavaj paĝoj”, paĝo 15. Enigis ka tekston de la traduko la tiama redaktisto d-ro Dirk Willkommen. Mi, Manfred Retzlaff, ŝanĝis en 2007-03-26 nur la duan strofon, kompare al la teksto aperinta en “Esperanto aktuell 6/1984”.

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de ADOLF BURKHARDT (pastro, *1929-04-10 – †2004-04-02).

Arg-394-780 (2007-03-27 19:07:21)

Tiun ĉi tradukon mi, Manfred Retzlaff, prenis el la kant-libreto “Mia kantaro I”, dua eldono de Majo 1998, kompilita kaj eldonita de s-ro Josef Schiffer, Wilstorfstr. 58, D-78050 Villingen-Schwenningen, Germanio. Sinjoro Josef Schiffer donis al mi la permeson.

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de JOACHIM GIESSNER (*1913-12-23 – †2003-11-25).

Arg-394-782 (2007-03-28 09:55:34)

Mi, Manfred Retzlaff, detajpis tiun tradukon de Joachim Gießner el folio kun letero, kiun skribis al mi en 1987-11-24 s-ro Joachim Gießner. Li skribis en tiu letero, ke la fakto, ke lia traduko de la unua strofo estas tute la sama kiel en tiu de Otto Bonte, estas hazardo kaj ke li ne sciis antaŭe la tradukon de Otto Bonte.